

[Steffensen]

italienske regering rådføre sig med den videnskabelige komité under Londonkonventionen. Italien ville kun dumpe maskindelene med samtykke efter Londonkonventionen.

Disse oplysninger stemmer ikke overens med de ovenfor nævnte forlydender.

Besvarelse (18/4 83):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Ved et møde i Londonkonventionens videnskabelige arbejdsgruppe i september 1982 blev der fra repræsentanter for den italienske regering fremlagt planer om at dumpe dioxinforurenede maskindele fra Seveso-ulykken i Atlanterhavet.

Fra dansk side blev det på mødet tilkendegivet, at man fandt en sådan dumping helt uacceptabel, idet dioxin er et af de mest farlige stoffer, man kender.

Da det imidlertid ikke var juridisk muligt at forhindre Italien i at dumpe de dioxinforurenede maskindele, tog jeg initiativ til at rejse sagen over for min daværende italienske kollega, forskningsminister Tesini, under et møde i Rom den 3. november 1982. Tesini oplyste, at selve dioxinaffaldet var blevet deponeret på land og således ikke ville blive dumpet.

Med hensyn til de dioxinforurenede maskindele oplyste Tesini, at disse kun ville blive dumpet med samtykke fra Londonkonventionen, selv om Italien ikke har tiltrådt konventionen.

Fra italiensk side har man imidlertid ikke anset det for muligt at opnå et sådant samtykke, og man har derfor i forbindelse med det seneste møde inden for Londonkonventionen i februar 1983, hvor Italien deltog som observatør, officielt oplyst, at de forurenede maskindele nu er blevet deponeret forsvarligt på land i overensstemmelse med alle nationale og internationale bestemmelser.

På baggrund af min drøftelse med Tesini og den officielle tilkendegivelse på Londonkonventionsmødet står jeg derfor uforstående over for de seneste avisforlydender vedrørende dumping og muligvis afbrænding af dioxinaffald fra Seveso.

Jeg har derfor bedt miljøstyrelsen om gennem de internationale organisationer at prøve på at finde ud af, om man kan få viden om, hvorledes affaldet er behandlet.

I lyset af miljøstyrelsens oplysninger vil jeg herefter overveje sagen.

Spm. nr. S 940

Til *miljøministeren (7/4 83)* af:

Anders Poulsen (V):

»Vil ministeren overveje som et led i regeringens privatiseringspolitik at sælge de sommerhusgrunde, som i dag ejes af skovstyrelsen eller andre styrelser under miljøministeriet?«

Begrundelse

Staten har i tidens løb opkøbt betydelige jordarealer til rekreative formål, ligesom man på klit- og skovarealer, der i forvejen var i statens besiddelse, har foretaget udstykning af sommerhusgrunde, som nu i betydeligt omfang udlejes til private. Alene ved Jyllands vestkyst drejer det sig om ca. 600 sommerhusgrunde, som udlejes af skovstyrelsen. Nogle af disse grunde er måske senere tænkt anvendt til andre formål, men adskillige er formentlig permanent tænkt anvendt til sommerhusformål. Der skulle herefter ikke være noget i vejen for, at staten sælger disse grunde til lejere, der måtte være interesserede.

Lejen af de nævnte sommerhusgrunde har hidtil været beregnet efter løn-pris-indeks, men nu tilbydes lejerne, at legeberegningen kan foretages efter salgsprisstatistikken for sommerhusgrunde. Tilbuddet burde udvides med et købstilbud.

Besvarelse (13/4 83):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for skovstyrelsen, som har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Skovstyrelsen administrerer ca. 600 udlejede sommerhusgrunde, der alle ligger ved Vestkysten ved Vejers, Vorupør, Tranum (Sandmosen) og Blokhus.

Udlejningen af sommerhusgrundene blev påbegyndt i 1920'erne af klitvæsenet. De udlejede arealer ligger som enklaver i klitplantagerne i områder, der i dag må betegnes som særdeles værdifulde i rekreativ og naturfredningsmæssig henseende. En stor del af områderne ville næppe være taget i brug til sommerhusbebyggelse under den nuværende, me-